

oplæses; da den trykt har været omdeelt i længere Tid og er temmeligt vidtløftig, kunde det maaskee synes som et oversflødigt Arbejde. Hvis Ingen yttre sig derimod, antager jeg, at Op-læsningen ansees oversflødig. (Ophold.) Jeg skal dernæst give den ærede Ordfører Ordet.

Den af Udvalget (Orsted, Blechingberg, Peterfen, Drik og Stampe) afgivne Betænkning, findes indført i denne Tidende Nr. 40 p. 618—629.

Ordføreren (Blechingberg) Jeg udbeder mig Forsamlingens Tilladelse til nogle almindelige Betragtninger over det foreliggende Lovudkastis Forhold til forskjellige Dele af Grundloven, da disse Betragtninger tillige vedrøre Indholdet af den Lov, om hvilken der er Spørgsmaal. Lovudkastet angaaer deels Rigsrettens Organisation deels dens Forremingsorden og Forsølgningssmåde ved denne Domstol. Med Hensyn til Rettens Organisation er det i Notiverne til det Lovudkast, der foreligger, p. 14, antaget, at Halvdelen af Rigsrettens Medlemmer stedsvis skulle være Landsthingsmænd, og at, som Folge deraf, en Opøsning af Rigsretten maatte finde Sted, naar enten hele Rigsdagen eller kun Landsthinget opløses. Man har fundet det tvivlsomt, men man har besvaret denne vigtige Opgave paa den Maade, at de paa-gjældende Medlemmer af Rigsretten stedsvis tillige maae være Landsthingsmænd. Udvalget har eenstemmigt været af den samme Mening; og, da man ikke har fundet Spørgsmaalet tvivlsomt, har man ikke i Betænkningen behandlet det. Imidlertid udbeder jeg mig dog det ærede Things Tilladelse til nogle Dieblit at dyale ved dette Spørgsmaal, og det netop paa Grund af dets Vigtighed.

Det skjønes ikke rettere, end at den Anskuelse, som Lovudkastet i denne Henseende har fulgt, og som Udvalget har tiltraadt, fremgaaer af Grundlovens § 72, idet den ikke giver Landsthinget frie Hænder med Hensyn til, hvem det vil vælge til Medlemmer af Rigsretten, hvorimod det udtrykkeligt er anordnet, at Landsthinget kun maa vælge Halvdelen af Rigsrettens Medlemmer blandt sine egne Medlemmer. Det er altsaa ganske vist som Medlemmer af Landsthinget, at de Paa-gjældende vælges til Medlemmer af Rigs-

retten, og, naar denne Egenkab fordres, for at Valget kan være gyldigt, saa maa det formentligt ogsaa antages, at den samme Egenkab udfordres, for at den Valgte derefter kan udføre det Hverv, som Landsthinget har betroet ham. Men hvad der saaledes ligger i den 72 Paragraph af Grundloven, stemmer vist ogsaa fuldkomment med Grundlovens Aand. Lovens Tanke er formentligt, at Landsthinget skal vælge Halvdelen af Rigsrettens Medlemmer, for at den besindige Folke mening og Folkevillie kan have sin Repræsentation i Rigsretten, og det ikke for en svunden Tid, men for Nutiden; og skulde derfor saadanne Begivenheder indtræffe, at Kronen fandt sig foranlediget til at opløse Landsthinget, synes det, at Lovens Idee fører med sig, at Rigsretten ikke kan være uberørt af hvad Tiden saaledes fører med sig. Vil man indvende, at den 72de Paragraph siger, at Medlemmerne vælges paa 4 Aar, saa er dette en Bestemmelse, analog med hvad den 43de Paragraph bestemmer om Fornyelsen af Landsthinget; men den 43de Paragraph er ganske vist undergivet Indflydelse af den 27de Paragraph angaaende Kronens Ret til at opløse Rigsdagen eller Landsthinget, og, ligesom dette ikke lader sig nægte, i Henseende til den 43de Paragraph, saaledes maa det Samme vistnok ogsaa gjælde om den 72de Paragraph, da den fireaarige Periode uden Tvivl er den samme. En modsat Anskuelse af Loven vilde ogsaa medføre, at der kunde udvikle sig en Strid mellem Landsthinget og den Deel af Rigsretten, der skulde forestille Landsthinget, der vistnok vilde være imod Grundlovens Mening og Villie; og, da man under den modsatte Forsudsætning Intet havde at holde sig til uden det Tidspunkt, da Valget foregik, saa vilde der tillige af den modsatte Mening følge Consequenser, som man dog umuligt kunde billige; saaledes f. Ex., at den, der var valgt til Rigsretsmedlem, kunde melde sig ud af Landsthinget og dog vedblive at være Medlem af Rigsretten. Han var jo dog Landsthingsmand, da han blev valgt, og skulde det være Valgøieblikket, der afgjorde det, saa maatte han jo vedblive at have Sæde i Rigsretten, uagtet han meldte sig ud af Landsthinget; saa